

Одеса - місто чарівне

Моя Одеса - місто чарівне.
Зустріти можемо куточки всього світу.
Вона завжди приваблює мене,
Акацій ароматом, пелюсток дивоцвітом.
Один куточок нібито Париж,
Тут є архітектура та фонтани,
Оперний театр, модних бутиків престиж,
І кінофестиваль зірковий наче в Канах.
Другий куточок - дивовижний Рим,
Тут б'є годинник католицького собору,
І як музей, тут виглядає кожен дім,
Муркоче кішка - охоронець двору.
Є Польська вулиця, Єврейська, є базар,
Є парк Стамбульський, площа Грецька,
Французький і Приморський у цвіту бульвар.
Одеса - справжнє місто європейське,
Де діти дуже весело живуть,
І ходять до кафе і піцерії,
Усі народи її мамою звуть,
Одеса - місто, де збуваються всі мрії!

Гімн чорноморському козацтву

Об'єднаємось, козаче, за життя та волю,
Щоб не було в світі лиха,
А була би доля.
Об'єднаємось, козаче, по усій країні,
Щоби кожен був щасливий в рідній Україні

Об'єднаємось, козаче, щоб ці дні настали,
Щоб жіночі ясні очі, більш не сумували.
Щоб у кожної родині батько не журився,
Щоб українській козак пив, їв та веселився.

Об'єднаємось, козаче, від Прута до Дону.
Нашу волю, наше щастя не дамо нікому,
Хай козацька пісня ллється та до Бога лине,
Поки в грудях серце б'ється.
Житиме країна,
Сильна, незалежна наша Батьківщина,
Сильна, незалежна наша Україна!

Лесі Українці

Ліс на Волині барвами грає,
Епічна трембіта лунає у гаю,
Серед дерев Мавка, долю шукає,
Яскраво та тихо у давньому краю.

У ньому, коли усе розквітає,
Карпатські легенди в мить оживають
Русалки, водяники та потерчата,...
А ще навесні відбуваються свята
Їм вітер доносить її колискову -
Народну, співучу риднесеньку мову!
Казка чарівна, де трапляються дива.
Авторка хто? – зрозуміти можливо.

Одеський дворик

Одеський мій дворик, де тиша і тінь,
Тут пахне акацією, морем, бичками.
Де майже змінилося сім поколінь,
Малеча тут грається, усміхаються мами,

Сусіди однією родиною живуть,
Кицька штовхає моток до порогу...
Усі в бомбосховище раптом ідуть,
Бо знову і знову лунає «Тривога!»

Сталевий до нас наближається птах,
Ворожий «Шахед» не дає спочивати.
Військові тримають зброю в руках,
І буде знищено дрон цей крилатий.

Ми разом усі, як міцний граніт
плече до плеча у стінах фортеці.
Одеса незламна — вона моноліт,
І це відчувається в кожному серці!

Думки над морем

Одеса - моє місто, біля моря,
Де буває шторм, та зараз штиль.
І небо пофарбоване у зорях,
Що розумієш шепіт морських хвиль.

Ми знаємо, що колорит і гумор,
Сплітаються тут у піснях про любов.
Нехай до мене припливають думи,
Що викликають серце знов і знов.

Нехай мій спів аж до зірок долине,
Крізь крики чайок, що не знають сну,
І моя думка про майбутнє України,
Розвіє темну ніч і подолає тьму!

Українська мова – мова єднання

Нас єднає спільна мова - нації святиня,
І зростає вільне слово - слово України.
В неї міцність є гранітом, а не м'яким брудом, ,
В неї воля непохитна під імперським спудом.

Мова – меч, що дух єднає, дає силу роду,
Спонукає захищати щастя та свободу!
Мова – мов пташині крила, що несуть до Бога.
Нам дає велику силу та віру в Перемогу!

Вічне слово України

Не зів'яне наша мова, як сад у пустелі,
Бо у ній жива основа кожної оселі.
В ній історія та пам'ять славного народу,
Що дає нам дух незламний, волю до Свободи!
Не заборонити слово, не здолати віру,
Бо вона - коріння роду та основа миру!
Нехай завжди вона сяє, світлом у віконці.
І зігріє кожну душу, як проміння сонця.
Щоби знали наші діти, що прийдуть з віками,
І несли співучу мову, разом с прапорами.
Вона буде вічно жити, буде в ній Свобода,
І ніхто не подолає дух вільного народу,
Бо вона – як серцебиття, наша берегиня,
Вічне слово України, нації - святиня!

Мова-Фенікс

Співуча, милозвучна моя мова,
Вона, як ніжний дотик до душі,
А слово, немов цегла, як основа,
З нього складаються і проза, і вірші.

Вона міцна, як стіни у фортеці,
Як пам'ятають, що не згасне у віках,
І дух козацький допоможе серцю
Тримати долю в зболених руках.

Її ми чуємо від батька і від мати,
Вона бійців в атаку підіймає,
І щоби не робили з нею кати,
Вона, як Фенікс, знову воскресає!

Зі словником в п'ятницю трішки. я створив невеличкий віршик!

У літери «И» – велика є сила,
Вона є в Миколі, а є у Кирила,
У Пилипа та Данила,
У Христини і Людмили.
У Ірини та Валентині
У Марини і Галині,
Гриця, Нині, Агрипині....
Також в милій Батьківщині:
Жив композитор Лисенко,
Є актриса - Писанка,
Жив одеський критик Пильський,
І Максим Тадейович Рильський,
Володимир Жаботинський,
І Михайло Коцюбинський
Кобилянська і Тичина -
Це письменники країни.
Ще у милій Батьківщині,
Є Карпати Буковині
Синевір, що на Волині
Є Трипільські старовини,
Та Житомирські перлини.
Також Київські світлини -
Це обличчя України.
А ще у лиху годину
Сива мати і дівчина
Вишивають горобини,
На синьому рушнику,
Щоб подарувати захиснику...

Цирк

Ми ж ходимо з вами в цирк
Де у тигра міцний - рик,
Там у клітинах є тварини:
Гамадрили, капуцини,
Хижаки, і з ними левиця,
Сидить з вовчиком вовчиця,

На Крокодилі сидить синиця.
Що схопила полуницю,
Біля корита сивий бик.
Хлопчик до клітин прибіг
Щоб нагодувати їх усіх.

Безмежно

(акровірш – експромт)

Барви Карпат, ліси Буковини,
Епічна трембіта горами гукає,
Земле моя, моя Україна!
Ми живемо у дивному краю!
Етносів у нас дуже багато,
Жити нам треба усім обережно.
Нині усі відзначаємо свято.
Однаково любимо край наш безмежний!

До ювілею Антуана де Сент Екзюпері (Переклад О. Карачевська)

В гарячій пустелі, величний бархан.
Летить вище хмар наш пілот Антуан.
Він мрійник святий, а не просто поет,
Співець незбагнених далеких планет.
Він Землю побачив з захмарної далі,
Красу, глибину її, біль та печалі.
Ось зоряний простір так зве в височінь.
Він вигадав казку, у неї поринь.
До "Малого принца" крізь мрії нас зве,
Де слідом за ніччю світанок іде.
Про дружбу та вибір на кожній планеті.
Про всі таємниці, що дітям відкриті.
Про те, як в буденні побачить дива,
Про щастя й любов, щоб знайшлися слова.
Хай вічно на диво-сторінках живе,
До мрії дитячі серця вічно зве.